

Arrest

nr. 52 339 van 3 december 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 2 december 2010 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 30 november 2010 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 1 december 2010.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 december 2010 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 december 2010 om 11uur00 .

Gehoord het verslag van kamervoorzitter Ch. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BUYSSE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Artikel 43, § 1 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bepaalt tevens dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering ook een uiteenzetting van de feiten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen dient te bevatten.

Wat de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft dient de vordering tot schorsing een uiteenzetting van feiten te bevatten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing aan verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Deze voorwaarde dient zo te worden opgevat dat de verzoekende partij zich niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar integendeel duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ten gevolge van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing ondergaat of dreigt te ondergaan. De verzoekende partij dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Wat deze voorwaarde betreft voeren de verzoekende partijen aan dat:

“IV. Aangaande het moeilijk te herstellen ernstig nadeel bij de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of vordering

Gelet op de niet afdoende gemotiveerde beslissing.

Indien de bestreden beslissing niet zou opgeschort worden in afwachting van de mogelijke annulatie zal dit dus een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel (chainrepatriatie naar Rusland) zou teweegbrengen.

HRC Memorial heeft een rapport uitgebracht over straffeloosheid in de Noordelijke Kaukasus. Darruit blijkt dat ontvoeringen van personen afkomstig uit Noord-Kaukasus in de andere Russische regio's steeds vaker voorkomen. zie <http://www.memo.ru/2010/03/18/1806103.htm> (Russisch). ook meldt de organisatie dat advocaten in Dagestan niet veilig zijn voor plaatselijke milities (mailing 12/10/2010).

International Crisis Group meldde op 01/10/2010 toenemend geweld in de Noordelijke Kaukasus, volgens de organisatie is dat onder meer te wijten aan het sterker worden van plaatselijke milities. zie: <http://www.crisisgroup.org/en/publication-type/crisiswatch/crisiswatch-database.aspx?CountryIDS=%7b26E91972-4A24-4D33-929B-5FAE71AFA26E%7dd=results>

Voor een rapport van Freedom House over de persvrijheid en situatie van journalisten in Rusland (1oktober 2010), zie <http://www.unhcr.org/refworld/docid/4ca5cc581a.html>

Het laatste ambtsbericht van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken dateert van 9 april 2010 en beschrijft de situatie in de Noordelijke Kaukasus tussen juli 2008 en maart 2010. Zie <http://www.minbuza.nl/dsresource?objectid=buzabeheer:210113&type=org>

Voor Tstetsjenen os terugkeer naar zowel Tsjetsjenië als naar de rest van Rusland niet zonder gevaar of obstakels. Uit NGO bronnen blijkt dat Tstetsjenen die zich in een ander gebied in rusland trachten te vestigen belemmerd worden op vlak van logement, het vinden van werk en op vlak van registratie. Ook riskeren ze onder valse voorwendselen opgepakt te worden waarna ze ook geen eerlijk proces krijgen en ze mishandeling riskeren tijdens hun opsluiting. Er zijn daarnaast getuigenissen van personen die bij hun terugkeer naar Tsjetsjenië zelf ook werden opgesloten en mishandeld. Personen die een tijd in het buitenland hebben verbleven zouden worden verdacht en meer gecontroleerd (bron: getuigenis Mémorial ebn Civic Assistance, 15/01/2010, zie: <http://www.paxchristi.be/2010/03/getuigenis-over-het-lot-van-tsjetsjenen-in-de-russische>

Dat bovendien hij opgesloten is. Het is gekend dat een aanvraag tot schorsing enige maanden zal duren, wat maakt dat verzoeker te lang van zijn vrijheid zal beroofd zijn wat uiteraard een ernstig niet te herstellen nadeel uitmaakt.

De opschorting van de beslissing dient op deze redenen en eventueel later in te roepen redenen te worden bevolen.”

De verzoekende partij beperkt zich in haar uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel tot een aanvoeren van blote beweringen zonder dat deze op enigerlei wijze worden gestaafd door overtuigende argumenten of concrete gegevens.

In casu betoogt de verzoekende partij in essentie dat haar moeilijk te herstellen ernstig nadeel zich situeert in "de chainrepatriatie naar Rusland".

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat deze bewering louter hypothetisch is en door geen enkel concreet en actueel element wordt gestaafd. De bestreden beslissing houdt immers niet in dat de verzoekende partij naar Rusland wordt teruggestuurd. De bestreden beslissing heeft immers slechts tot gevolg dat de verzoekende partij aan de Duitse autoriteiten wordt overgedragen teneinde haar de kans te geven een asielerzoek in te dienen bij de bevoegde asielinstanties die moeten oordelen of de verzoekende partij een beschermingsstatus en het daaraan verbonden verblijfsrecht dient te verkrijgen.

In casu dient te worden benadrukt dat Duitsland, lidstaat van de Europese Unie, een rechtsstaat is en partij is bij het EVRM en bij het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en dat het land tevens gebonden is door de Europese migratie- en asielregelgeving. Op basis van het intracommunautaire vertrouwensbeginsel moet derhalve verondersteld worden dat dit land zijn verplichtingen die uit deze bepalingen voortvloeien, zal nakomen (EHRM, *K.R.S. v. Verenigd Koninkrijk*, 2 december 2008, § 17: "*The presumption must be that Greece will abide by its obligations under those Directives.*" (vrije vertaling: '*Er dient te worden vermoed dat Griekenland zijn verplichtingen die voortvloeien uit deze richtlijnen zal nakomen*'). Het bestuur mag derhalve uitgaan van het vermoeden dat een beslissing die tot gevolg heeft dat een vreemdeling zich naar Duitsland dient te begeven of kan teruggeleid worden, geen aanleiding geeft tot inbreuken op fundamentele rechten (zie ook J. VANDE LANOTTE en Y. HAECK (eds), *Handboek EVRM Deel 2 Artikelsgewijze Commentaar*, Volume I, Antwerpen-Oxford, Intersentia, 2004, 210).

Bijgevolg kan gesteld worden dat er geen enkele reden bestaat om aan te nemen dat de verzoekende partij voor de behandeling van haar asielaanvraag minder waarborgen in Duitsland dan in België zou genieten.

Dienvolgens volstaat de vaststelling dat de verzoekende partij zich in haar initieel verzoekschrift beperkt tot algemene beschouwingen maar verzuimt aan te tonen dat inderdaad haar rechten als asielzoeker zal worden miskend. Zij blijft in gebreke om concrete gegevens aan te brengen waaruit prima facie kan afgeleid worden dat haar stelling meer is dan een loutere hypothese. Zij brengt in dit opzicht geen concrete aanwijzingen bij, laat staan bewijzen, die aantonen dat ze het risico loopt om slachtoffer te worden van het gebrekkig functioneren van de opvang en behandeling van asielzoekers in Duitsland en dat haar asielaanvraag niet met de nodige zorg en garanties in Duitsland kan behandeld worden.

Waar de verzoekende partij tot slot aanvoert dat een aanvraag tot schorsing enige maanden zal duren, wat maakt dat zij te lang van haar vrijheid zal worden beroofd wat uiteraard een ernstig en niet te herstellen nadeel uitmaakt, volstaat de vaststelling dat deze bewering feitelijke grondslag mist nu betreffende zaak bij uiterst dringende noodzakelijkheid binnen de vierentwintig uur wordt afgedaan.

Met het aangevoerde betoog wordt op generlei wijze het vermeende moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partij met enig concreet gegeven of overtuigend argument aangetoond. De blote beweringen waartoe de verzoekende partij zich beperkt volstaan niet om aannemelijk te maken dat zij een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel zal ondervinden bij de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Dienvolgens is niet voldaan aan de tweede van de drie cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan zoals opgelegd in de artikelen 39/82, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 43, § 1, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie december tweeduizend en tien door:

mevr. Ch. BAMPS, kamervoorzitter,

mevr. N. WELLENS, (toegevoegd) griffier.

De griffier,

De voorzitter,

N. WELLENS

Ch. BAMPS